

लघु कथा : अंकल (सत्य घटनामा आधारित)

हामी सानै थियौं । पछि सम्म मेरो टोलको नाम भ्रम्सीखेल थियो - किनहो कुन्नी अिहले भ्रमेले भन्न थालीएछ । तर यो कथा भने भ्रम्सीखेलको हो । गाउँमा एकजना छिमेकी कहाँ अंकल आउनु भएको हल्ला चल्यो । अंकललाई भेट्न घुईचो लाग्न थाल्यो । छिमेकीहरुपनी गौरबकासाथ अंकलको बयान गर्दथे । म पनि निककै उत्सुक थिएँ अंकललाई भेट्न । एकदिन म पनि वहाँलाई भेट्न भनी गएँ । पहिलो पटकको भेटमानै म वहाँ प्रती निककै प्रभाभीत हुन पुगैँ । हुनत वहाँको नजीकका दाजु भाई लाई कहिले काँहीँ मखन र गुच्चाटोलमा देखेको र भेटेको थिएँ तर यो अंकललाई भने पहिलो पटक भेट्ने मौका पाए । खुसीको सिमाँ थिएन । पछि नियमीत रुपमा वहाँलाई भेट्न जान थाले र घरमा आएर वंहाको वर्णन गर्न थालें । मेरो वर्णन अनी जीद्दी बाट केही नलागे पछि ममी-बूवाले अंकललाई घरमानै बोलाऊने निर्णय गर्नु भयो । अंकलपनि खुसीसाथ हाम्रै घरमा बस्न थाल्नु भयो । म र हामी धेरै खुसी भँयौ । जाडो महीनाको छोटो दिन भएपनी कहिले रात पर्ला अनी कहिले बिहान होला र स्कुलमा गएर साथीभाईलाई सुनाउन पाईएला भन्ने लागीरह्यो । सायद, मैले पनि वंहाको बयानमा कुनै कसर राखीन । अंकल बयान गर्न लायको

हुनुहुन्थ्यो । कहिलेकाँहीको साधारण उक्ताउलोपना बाहेक वंहाँमा कुनै कमजोरी थिएन । वंहाँको नजीक रहन अरुको बिचमा मनबुटाव हुन्थ्यो तर वंहा भने सबैलाई खुसी पार्न सक्नु हुन्थ्यो । अंकल धेरै रमाईला कुरा गर्नु हुन्थ्यो । कहिलेकाँही ठुलाठुला ज्ञानगुनका कुरा गर्नु हुन्थ्यो - म नबुझे पनि बुझेभैँ सुनी बस्थे । सायद धेरै कुराको ज्ञान भएर होला वंहाँ प्राय एकोहोरो हुनुहुन्थ्यो । सबै वंहाँको कुरा सुन्थे मात्रै - बहस गर्ने आँट प्राय अरुमा हुदैनथ्यो । सन् २००६ सम्ममात वंहाले धेरैलाई धेरै तरीकाले मन्त्र मुग्ध पार्न सफल भैसक्नु भएको थियो । अनेकौँ तरिकाले ज्ञानगुन र मनोरन्जन दिन वंहा सिपालु भैसक्नु भएको थियो । तर अफसोच म अमेरीका आएपछि म वंहा बाट टाडा हुनु पर्यो । वंहाँलाई खुब सम्भन्थे । एक मीनटको दुई डलर तिरेर घरमा फोन गर्दा पनि ममी-बूवासंग वंहाँको बारेमा सोध्यो । आफु टाडा भएपनी ममी-बूवालाई अंकलले निकै साथ दिनु भएकोले म खुसी हुने गर्दथ्यो । समय कहाँ रोकियो रहेछ । बिस्तारै ममी-बुवा धेरै समय घरमै बिताउन थाल्नु भएछ । बुवाले बाहिरको राजनीतिक खबर पनि अंकलवाटै लिन थाल्नु भएछ । ममीकको घर नजीकैको मंदिर जाने बानी पनि

कम भएछ । राजनीती देखी धर्म कर्म सम्मका सबै कुरा अंकलबाटै थाहा पाउने वानी परेछ, बुवा-ममीमा । हिंडडुलको राम्रो वानी परेको मेरो ममी-बुवा अब प्राय घरमै अंकल संग समय बिताउन थाल्नु भएछ । बुबालाई मुटुको रोगले समाएछ, अनी ममीलाई मधुमेयको रोगले। टेक्सस बाट क्यानडा आए । यहाँको चारमहीने लामो चरम चिसोले फेरी अंकलको याद आयो । अंकललाई घरमा ल्याए । अंकलले यो सानो परिवार मा पनि फेरी खुसी ल्याउनु भयो । बिस्तारै गर्मी सुरु भयो । छरछीमेकी केटाकेटी बाहिर खेलै अनी रमाउदै गरेको देखीन थाल्यो । म र मेरा केटाकेटी भने अंकलकै वरीपरी सिमीत हुन पुग्यौ । हाम्रो पनी ममी-बुवाको जस्तै बाहिर हिंडडुल गर्ने वानी कम हुन थाल्यो । अंकलको संगतमा बिस्वास लाग्न छाड्यो । अंकल संगको संगतले हाम्रो स्वास्थ्यमा असर

परेको भान हुन पुग्यो । दुखका साथ अंकललाई बिदाई गर्ने निणय गरियो । तिस दिन जती भयो अंकललाई अन्तीम बिदाई गरेको । म यकिन थिएँ यो निणयले अंकललाई ठुलो दुख पुर्‍याउने छ । म करिब १० वर्षको थिएँ होला अंकल संग पहिलो भेट हुँदा । अब करिब ३० वर्ष पछी म र मेरो परिवार अंकलबाट फेरी टाडा भयौं । घरबाट बिदाई हुँदा अंकल निककै दुखी हुनु हन्थ्यो । भिनो आसले म तिन महिना पछी फोन गर्छु तिमी बोलाउंछौ भनी सोध्नु भयो । म केही बोल्न सकीन । अंकल साच्चिकै रमाईलो हुनुहुन्थ्यो । अहो, कथाको क्रममा मैले वंहाँको नाम भन्न बिर्सै जस्तो लाग्यो । वंहाँको नाम हो टेलीभीजन - हामी वंहाँलाई छोटकरीमा टि-भी भनेर बोलाउने गरथ्यौं ।

(Note:- Basic concepts of this story can be found in some North American health care research. Excessive TV watching behavior are found to be correlated with adverse health issues such as obesity, heart disease and, mainly, diabetes. Appropriate exercises such as outdoor activities, family gathering and yoga can reduce these health issues- as indicated in various recent studies.) - [Prakash Poudyal](#)